

Víctor Manuel
Fernández

Tłumaczenie
z języka hiszpańskiego:

Kasper Mariusz
Kaproń OFM

Modlitwa
pod
dziecka
sercem matki

Wstęp

do polskiego wydania

Słowa „czułość”, „bliskość”, „łagodność” stanowią swoisty alfabet papieża Franciszka. Są one, obok tych zaczerpniętych z teologicznego języka („miłosierdzie”, „pokora”, „ubóstwo”), najczęściej powtarzanymi słowami papieskich homilii i przemówień. Czy istnieje jednak jakikolwiek inny obraz mogący być lepszą ilustracją dla tych słów niż widok dziecka w objęciach własnej matki? To właśnie ta wyjątkowa relacja matki i dziecka, pełna miłości i bliskości, stała się dla biblijnych autorów inspiracją, aby ukazać rzeczywistość Boga, który całą swą istotą tęskni za tym, aby być z nami. Ogromne pragnienie bliskości istniejące między matką a dzieckiem

najpełniej wskazuje na najważniejszą dla człowieka prawdę o Bogu: On za nami tęskni, On się przejmuję, On ma czułe serce. „Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu i nie zlitować się nad dziećciem swego łona? A choćby nawet one zapomniały, jednak ja ciebie nie zapomnę” (Iz 49,14-15); „Jeruzalem, Jeruzalem [...], ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście” (Mt 23,37).

Szukając źródeł franciszkowej rewolucji czułości, należy udać się w podróż do jego rodzinnego Buenos Aires, prześledzić lata jego duszpasterskiego posługiwania, poznać osoby, którymi się otaczał i które wywarły wpływ na jego duchowy i intelektualny rozwój. Przemierzając szlaki, być może uda nam się wejść na oddział położniczy Szpitala Matki i Dziecka im. Ramón Sardá, gdzie w Wielki Czwartek 2011 r. kard. Jorge Bergoglio obmywał nogi kobietom oczekującym dziecka, matkom z noworodkami na ręku oraz nowo narodzonym maleństwom. Mówił wtedy: „Przyszedłem tutaj, aby w imieniu Kościoła powtórzyć gest Jezusa. Umyć nogi wam, drogie matki i przyszłe matki, to nic innego jak wskazać na obowiązek, jaki Kościół ma względem

was: SŁUŻYĆ. Poprzez gest umycia nóg dzieci Kościół pragnie przypomnieć wam, matkom, że i waszym zadaniem jest służyć. Co znaczy służyć? Znaczą strzec, wychowywać, pomagać wzrastać, aby dzieci te stały się w przyszłości dobrymi kobietami i mężczyznami. Wasze całe życie stanie się służbą dla waszych dzieci. Kobieta tylko wtedy jest szczęśliwa i może dać szczęście, kiedy służy swemu synowi i córce; kiedy widzi, jak jej dzieci rosną zdrowe i silne”.

Ślady franciszkańskiej teologii czułości odkryjemy także w przemówieniu wygłoszonym w czasie archidiecezjalnego spotkania katechetów w marcu 2012 r. Mówił wtedy o tajemnicy ludzkiego życia i wskazał na obowiązek Kościoła, którym jest „towarzyszyć życiu, aby wzrastało, ochraniać to życie, przyjmując je [...]. Spójrzmy na miłosiernego ojca z ewangelicznej przypowieści. Protagonizm ojca objawia się w tym, że czeka na życie, które przyjdzie [...] i takie, jakie ono przyjdzie. Jego zadaniem było czekać na życie i przyjąć je pełnym miłości objęciem. Ojciec dostrzegł swoje dziecko w oddali i wzruszył się głęboko. Życie, które zbliża się, wywołuje wzruszenie [...]. A później była radość i święto. Nowe życie i przyjęcie tego życia zawsze jest świętem, jest radością”.

W Buenos Aires spotkamy się także z Victorem Manuelem Fernándezem, rektorem Papieskiego Uniwersytetu Katolickiego Argentyny. Jest on jednym z najbliższych współpracowników papieża Franciszka, z czasów, gdy ten był arcybiskupem Buenos Aires. Jako ekspert brał udział w V Konferencji Generalnej Episkopatu Latinoamerykańskiego i Karaibów w Aparecida (2007) i miał ogromny wpływ na ostateczną redakcję dokumentu końcowego Konferencji. Współpracując z kard. Jorge Mario Bergoglio, przewodniczącym komisji odpowiedzialnej za przygotowanie dokumentu, opracował tekst, który potrafi zauroczyć swoim prostym i sugestywnym językiem, przekazem nadziei i wiary w moc chrześcijańskiego przesłania.

Nowenna dziecka mającego przyjść na świat, autorstwa abp. Víctora Manuela Fernández, która dzięki wydawnictwu WAM trafia do rąk polskiego czytelnika, oddaje ten klimat pasterskiej troski o nowe życie, kształtujące się pod sercem matki. Skromna w swej formie, lecz przebogata w treści nowenna zachwyca swym językiem. Zachęca do kontemplowania daru, jakim jest ludzkie życie, oczekiwane i upragnione, a jednocześnie tak niewinne i bezbronne. Zachęca także do kontemplacji kobiecego serca, którego istotą jest miłość

i bliskie relacje. Kobiece serce i niewinność dziecka ukazują prawdziwe piękno i są odbiciem Boga. Wszyscy wiemy, że Bóg jest miłością. Ale istotą Boga jest też piękno. Piękno i miłość matki i dziecka.

*o. Kasper Mariusz Kaproń OFM
Universidad Católica Boliviana San Pablo
– Cochabamba (Boliwia)*